

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:

Helyben:	Vidéken:
1 hónap: 60 f.	1 hónap: 1 K —
3 hónap: 1 K 80	3 hónap: 3 — —
6 hónap: 3 — 80	6 hónap: 6 — —
1 évre: 7 — 20	1 évre: 12 — —

Laptulajdonos: Hálnek Béta.
Felelős szerkesztő: Major Mihály.

Megjelenik: minden hétköznap este 6 órakor.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Ide küldendő a szerkesztőséget és a kiadóhivatalt érkező minden közlemény és előfizetési díj.
Egyes számkapok kaphatók: a csehnyitásokban.

* Felekezeti béke.

- Irta: Dr. VASS JÓZSEF.

Nem tudom eldönteni, kik vannak többben ebben a szerencsétlen országban, az ostobák-e vagy a gonoszok? Ha azt az irtózatlan lármát hallgatom, amely időnkint végigharsog a felekezeti béke érdekében a nemzet feje felett, azt kell gondolnom, hogy a lármacsinalók, vagyis a gonoszok vannak többségben; ha pedig azt veszem figyelembe, mennyi ember csóválja a fejét a láрма hallatára, mint a heptikás ember számára, mikor a gazdája a fülébe ordít, — akkor meg azt vélem, hogy mégis az ostobák lehetnek többben, azok tudnillik, akik elhiszik, hogy mi katolikusok veszedelmére vagyunk a drága felekezeti békének. Mi azonban se egyik, se másik táborba nem akarván tartozni, nézzünk a szeme közé a felekezeti békének is, meg a lármának is — három kemény pontban.

Az első pontban értsük meg jól, hogy mi a békeesség? Ertelmes emberekről, nem okatlan állatokról lévén szó, békeesség akkor van, amikor minden ember nyugodtan gyakorolhatja jo-

gait, teljesíti kötelességeit, végzi munkáját, érvényesíti polgári és lelkiismereti meggyőződését, élvezeti és gyarapítási vagyont, anélkül, hogy akár embertársait, akár a közjót bármi módon veszélyeztetné. Az ilyen embereket békeesség emberekként szoktuk nevezni. Jól megértjük tehát: a jogok kölcsönös tiszteltetésben tartása és a kötelességek becsületes teljesítése adja meg a békét. A béke nem abból áll, hogy a tisztességesek szó nélkül túrják a gazemberek garázdálkodását; a békeesség érzéshez nem tartozik, hogy egy mocsanás nélkül engedjem a házamat felgyújtani, vagyonomat ellopni, jogaimat elsikkasztani. Azt ágyanis, aki a maga igazát, jogait, vagyont nem védi az igazságtalan támadók ellen, nem békeesség embernek szokás nevezni, hanem gyávnak, ostobának és élhetetlennek.

A második pontban értsük meg jól, mi az a felekezet? Felekezet alatt értünk egy csomó embert, akik egy valláshoz tartoznak és azon vallás szervezeteiben élnek, de nem katolikusok. Ilyenek például a Luther Mártonról nevezett lutheranusok vagy a Kálvin Jánosról nevezett kálvinisták. A magyar állam a zsidókat is külön felekezetnek

tekinti, mióta a törvényhozás az ő vallásukat is recipiálta, vagyis befogadta. Mi katolikusok nem vagyunk felekezet, mert a katolikus Anyaszent-egyház az összes felekezeteknek tulajdonképpen való, bár elhagyott édesanyja. Amint édesanyját nem lehet a gyermekei közé számitani, ép úgy az anyaszentegyházat nem lehet a felekezetek közé sorozni.

Mivel a felekezetek vallás szerint való egyesülések, akkor van békeesség közöttük, ha nem bántják egymás vallását. Ha a kálvinista nem bántja Luther Mártont, a lutheránusnak nincs baja Kálvin Jánossal, ha tiszteltetésben tartják együttesen Mózeszt, a zsidók prófétáját és ne törődjenek azzal, hogy a zsidó nem eszi meg a disznóhúst, ellenben megtartja a szombatot és szíjjat huz a homlokára, amikor imádkozik. Egyebekben pedig, hogy a kálvinista, lutheránus és zsidó felekezet békeességben vannak-e egymás között, vagy veszekedésbe keverednek és felborítják a felekezeti béke sajtárját, ahhoz nekünk semmi közünk. Mi nem vagyunk felekezet.

A harmadik pontban pedig értsd meg jól, ájtatos katolikus testvérem, hogy mindezek da-

cára téged vádolnak folyton a felekezeti béke megsértésével. Nemcsak téged, hanem engem is, valamennyiünket, az egész Anyaszentegyházat. Hogyan kérdezed te — hát mikor bántottuk mi akármelyik felekezet vallási meggyőződését? Mikor parancsolt nekünk a római pápa, a primás, a püspök, hogy gyalázzuk a zsidó imádságát, a kálvinista vagy lutheranus istentiszteletét? Hisz a papjaink soha még csak nem is prédikálnak a felekezetek vallásáról!

Ez igaz. Epen azért alaváló, gyalázatos hazugság, hogy mi katolikusok zavarjuk a felekezeti békét. De most még ne mérlegelődjél, katolikus testvérem, lesz rá nagyobb okod mindjárt.

Mi nem bántjuk a felekezetek vallását, de ők bántják a miénket. A zsidók kezében levő gyalázatos sajtó féktelenül és mosdatlan sajjal káromolja mindazt, ami nekünk szent és fölséges. Kigunyolják Szent Máriát, legyalázzák Jézus Krisztust, sárral dobálják a római pápát, rázalmazzák a püspököket, papokat, barátokat, apácákat, pellen-gére állítják a szentmisét, a gyó-nást, a házasságot, megköpökdik a kongregációkat. És mindezt napról-napra, évről-évre, szü-

Az én falum.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

Látogatóba mentem haza. Eppen jókor. Mondhatom, ilyen szüret se volt mostanában, mint az idén. Anynyi a bor, hogy az ember nem tudja hova tenni. Le is szállott az ára, csaknem ingyen vesztegetik a drága jó nedűt, pedig hát izre nemcsak fölér a tavalyi természellel, hanem meg is fölözi azt.

Betűljött a szentírás szava, hirdető, hogy „megadja vala a föld az ő népének az ő gyümölcsét.“ Így tanítja meg az emberiséget arra, hogy a fáradságos munka meg-hozza a gyümölcsöt, vagyis add meg a földnek, ami a földé, s a föld megadja neked, ami megadható.

Amerre jár az ember, mindentütt boldogságtól sugárzó, elégedett arcokat lát. Mintha mind azt mondaná: Gyűjtek hozzám egy pohárra, van hál' Isten elég.

Unalomból kivetődöm a szőlő-hegyre. Délelőt van. A nap szépen süt. A száradó szőlőlevelek perengnek alá a földre. Csupaszok lesznek a venyigeszarak. Imitt-amott látni lehet néhány embert, amint a szőlőben foglalatoskodik. Legelső ember Varga György uram, akivel találkozom. Nini — gondolom magamban — ezt a Varga György uramat megint itt találom. Valami öt esztendővel ezelőtt jártam erre, akkor is itt találtam. Akkor még is nehezelt, mikor megirtam az újságba. Nem csoda. Az hitte, hogy a ki-nek neve az újságban megjelenik, annak van szegényi valója. Azóta már megbékülhetett, mert mosolygva közeledik felém. Köszön. Nézem gondolkodva, hogy megváltozott. Öt esztendő alatt fehér lett, mint a hó. Az arc bárá piros, egészséges, de az idő, hiába, már bemesz-szelte a fejét. Hallottam, hogy három évvel ezelőtt meghalt egy de-rék menyecske leánya. Korán meghalt szegény, hátraahagyván néhány kis apró árvtát az urának.

— Hová, háová: — kérdeztem tőle, mire felelt:

— Hazafelé.

Azomban hozzátesszi rögtön:

— De mindjárt visszajövök. Hogy ez mire való, azt csak én tudom. Ez a visszajövök azt jelenti, hogy várjam meg, nyitva áll a pince néhány pohár borra.

Utam tovább visz. Amott Kiss Ferenc uram ballag. Meg kell szólítani, mert régi jó ismerősöm a fia révén. Patikus ember fia vannak. Hála Isten, már letett róluk. Sok pénzbe került a taníttatásuk.

— No gyűjtek már be egy pohárra! — mondja, miközben a vele hozott kaszát leemel a válláról.

Nem mondok ellent, mert akkor megneheztel reám. Bemegyünk a pincébe, letelepedünk és kocintgatva ittuk az Isten áldását.

Hiába, a szőlősgazda a legboldogabb ember a világon. Akkor iszik, amikor akar.

Igy megy az egész délelőt. Most ez után meg amaz invitálja meg az embert egy kis kóstolóra.

Délután meg már azért is ki kell jönnöm a szőlőbe, mert a tiszteletes ur hivatalosan meghitt.

Hazafelé menet fölmelegyek a hely tetőjére. Onnan nézem a falut.

Nem tudom másnak az-e, de nekem szépek tetszik az a falu. Ha módomban lenne, lefotografálnám innen, azíán mindenkinek megmutatnám Tele a falu akácfával. Alig látni a fehérre meszelt házakat föle. Csak a templom tornya mered az ég felé, mint egy nagy fölkiáltó jel. Hirdeti az Isten dicsőségét a gyarló embereknek.

Amilyen szép az én falum, ha olyan jók lennének benne az emberek, gyönyörűsége telnék benne az Istennek is. De az emberek nem olyan jók; pedig az Isten egyszer már megfenyegette őket. Haragos menykővet belevágta a templomukba. Még ma is meglátszik a helye, de meg fog látszani mindig is, annak jelétül, hogy nem jó vele kikezdeni.

Kévsz ur van abban a faluban. Csak a pap, a tanítók, a doktor és a patikus, meg néhány földbirtokos,

Sövegjártó János

hazai és rumburgi vászon-áruháza
barátok épülete,

AZELŐTT: ÖZV. HANEL ANTALNÉ
OLCSÓ SZABOTT ÁRAK

Mai lapunk 4 oldal.

0000065

net nélkül, büntetés nélkül. Lutheránus és kálvinista testvéreink vezetőemberei közül pedig sokan örömmel nézik és titokban segítik is ezen támadásokat.

Mi nem bántjuk a felekezettek szabadságát, vagyonát, intézményeit, de azok bántják a miénket. Fenekellen gyűlölettel izgatnak a mi Egyházunk vagyona ellen, el akarják venni. El akarják venni iskoláinkat, alapítványainkat, ki akarják még az országból is zavarni betegápoló apácáinkat, a népet ingyen oktató szerzeteseinket, meg akarják politikai jogától fosztani papjainkat, el akarják a katolikus népet tántoritani Egyházától, őseinek vallásától. Mindebben előljár a zsidó pénz és zsidó sajtó, kálvinista és lutheránus testvéreink vezető emberei pedig mindig nagyobb számban és mindig nyiltabban állanak az ellenük hadakozók seregében. (Zsilinszky, Balthazár.)

Ebből következik, hogy egyedül és kizárólag nekünk volna jogunk panaszkodni vallásos meggyőződésünk, Egyházunk és jogaink folytonos sérelmei miatt. De nemcsak hogy ezt a jogunkat letagadják, hanem azonfelül minket vádolnak a felekezeti béke megsértésével, valahányszor észreveszünk, hogy vallásunk és jogaink védelmére és a támadások visszaverésére lépéseket teszünk. Megcsináltuk a népszövetségeket, hogy fel ne fájjanak bennünket ellenségeink, megcsináltuk a néppártot, hogy a törvényhozás házában védekezzen bennünket, iparkodunk jó újságokat, jó könyveket írni, törekszünk arra, hogy a népet kimentessük az uzsorások és csalók karmaiból, szóval csak védekezünk, sohase támadunk, csak jót teszünk, csak jogainkkal é-

lünk és mégis miránk fogják, hogy zavarjuk a felekezeti békét. Épen úgy, mint velem történt ezelőtt négy esztendővel. Egy zsidólegény Urnapján nyilvánosan gyalázta az Oltárszentiséget. Komiszágáért félantottam az ujságban a notáját, mire a zsidó hitközség irásban bepanaszolt a püspökömnél, hogy zavarom a felekezeti békét. Én zavarom, mikor az a zsidó komiszkodott!

*

Testvérek, ökölbe szorul a kezetek? Jó. Jogós haragtokat tegyetek el szépen a jövőre, közbe pedig tömegesen lépjétek be a népszövetségbe, mert ott a helyünk és kitartani a néppárt fehér lobogója mellett! Tudjátok, a botnak két vége van. Az egyik most a mi hátunkon csattog. De majd lesz idő, amikor kézre kapjuk. Akkor se bántjuk majd senkinek a szabadságát vagy vallását, hanem hej! hogy végigsujtunk vele ennek a rágalmazó, üvöltő gaz bandának a hátán! Erre segítsen rá bennünket a jó Isten!

Diákok életveszélyben.

Lövöldöző csavargók.

A székesfehérvári főreáliskola II. b. osztályu tanulói veszedelmes helyzetben forogtak sűtörtökön délelőtt.

Vörösmarty Mihály főreáliskolai tornatanár az említett

osztály növendékeit tornaóra alatt kivitte korcsolyázni, mert ily időszakban tornaóra helyett mindig korcsolyázni szoktak a diákok. A közepén egy magasabb sánc húzódik el, amely a területet egy északi és egy déli részre osztja. A fiúk az északi részen korcsolyáztak, a déli részre pedig két csavargó vetődött oda s azoktól revolverből lövöldöztek.

Több golyó a fiúk felett repült el, egy pedig a sánc mellett álló Vörösmarty Mihály tornatanárnak egészen füle mellett süvített el.

A kis diákok kiabálni kezdtek, Vörösmarty Mihály pedig a csavargók felé tartott, mire azok elmenekültek. Értesítették az esetről a rendőrséget s rövid idő múlva már rendőrök keresték a lövöldöző csavargókat, akiket ezideig nem sikerült elfogni. A tettesek közül az egyiket egy diák Süveges János személyében vélte felismerni. A rendőrség folytatja a nyomozást.

A Népszövetség irodája

Szent István-tér 1 sz.

Füzetek, naptárak átvehetők vasárnaponként fél 12-től 12-ig.

Akinek a népszövetséggel dolga van, az irodában elintézheti.

HIREK.

Naptár.

Jan. 19. Péntek.
R. Kath. - Kanut kir. v. t. f. Sári.
Prot. Babilsz.
Gör. kat. : Epifánia.
Zsidó : Ros Khóder
Nap kel. : 7 ó. 42. nyugszik 4 ó. 35.
Hold kel. : 8 ó. 18. nyugszik 4 ó. 16.
vélve csapadék.

Időjelzés: Hideg, nyugaton és délen el-

FARSANG:

- Január 20. Székesfehérvári délviasuti műhelymunkások testező körének táncmulatsága a Magyar Királyban.
- Január 20. Palotakülvárosi Olvasókör táncestélye saját helyiségében (Tobak-utca 7.)
- Január 20. A kereskedelmi Csernok férfi-estélye (saját helyiség.)
- Január 21. Palotavárosi kath. kör táncmulatsága saját helyiségében (Palotai-utca 8.)
- Január 21. Famunkások jelmezes táncmulatsága Szűts-vendéglőben. (József-utca.)
- Január 28. Tóvárosi katolikus kör. táncmulatsága (Hári-féle vendéglő.)
- Január 28. Székesfehérvári építő munkások táncmulatsága a Bárány-vendéglőben.
- Február 1. A vöröskereszt egylet teaestélye a Magyar Királyban.
- Február 1. A Székesfehérvári Ker. Kereskedelmi alkalmazottak "Egyetértés" torna csapatának táncestélye a Szt.-Imre teremben.
- Február 2. A székesfehérvári Közgazdasági Bank társasvárosiája a Magyar Királyban.
- Február 3. A magyar szentkorona országot vasutas szövetsége táncmulatsága a Magyar Királyban.
- Február 3. Székesfehérvári Kerekpár Egylet tea-estélye a Latzkovits vendéglőben.
- Február 4. Iparos kör táncmulatsága. Szent István-terem.
- Február 4. A Felsővárosi kath. kör táncmulatsága. (Bárány vendéglő.)
- Február 10. A székesfehérvári künyvnyomdások Farsangi táncestélye Latzkovits vendéglő.
- Február 11. A Polgári Dalkör hangverseny-nyel egybekötött táncmulatsága, Szent István-terem.

Jobbára polgár emberek. De akinek két hold földdel több van, mint a másinak, az már fennen horджа az orrát. Szomorú dolog ez nagyon jóra való magyar embereknél. Valami hiányzik itten. A papon kívül nincs ember, aki a felnőttnépet oktáná, vezetné. De az is csak a templomban. Máshol talán meg se hallgatnák. Oda is csak hiányosao járnak, csak hegy ünnepponon. Akkor sem azért, hogy meghallgassák, hanem mert ez úgy szokás, hát elmennek. De nem csoda. Az urak volnának a vezetők vagy mi, aztán azok se szeretnek templomba járni. Már most azt mondja a nép, ha azok nem kárhoznak el, akkor mi sem, ha pedig úgy se kárhoznak el, hát akkor minek járunk templomba.

Igy született meg aztán a vak szocializmus. Ennek a bulondító tanait szivesen hallgatják az emberek, az igaz, hogy ezt nem az Isten házában hanem a korcsmában diktálják beléjük. Ennek a kárát aztán nemcsak azok, hanem valamennyien megérik.

Nyáron, aratáskor, mikor a legnagyobb dologidő van, sztrájkolnak: több részt követelnek az uraságtól. Az uraság nem ad többet, ők meg kötik az etet a karóhoz s nem dolgoznak. Erre a szolgabíró bezárja őket szerződésességért, az uraság learatatja gabonáját más vidékbeli aratókkal, ők pedig elhnyélték a drága jó időt nyáron, hát kereset nélkül maradnak.

Télien aztán annál elkecseregette-

bek, Szidják az urakat, a szolgabíró, a kormányt — néha az Isten is — amiért nincs harapni valójuk. Nem értik föl ésszel, hogy maguk az okai oktalanságuknak.

Aratás nem volt, hát kereset se s mert kereset nem volt, hát nincs kenyér, ahol pedig kenyér nincs, ott betűt: a nyomorúság. Enni, ruházni, fűteni lakást és megiegmást fizetni kell, nem kérdik, honnan veszi. Az emberek elégedetlenek, zúgolódnak, komor arccal járnak, kelnek egy ideig, egyszer aztán csak fölkerednek és vándorolnak messze, messze, a tengerentútra, Amerikába. Asszony, gyerekek, meg a még élő apa, anya itthon marad. Így ment el például a Pék Ferkó is. Apját, anyját, feleségét, négy kis gyermeket hagyta itthon. Egyszer csak jött a levél, hogy a Ferkó meghalt. Ott is temették el Amerikában, ki tudja hova? Nem jár a sírhalmához senki, koszorút nem visznek neki. Szegény Borza Julcsa, de korán özvegyesre jutottál! De korán árvák lettek apró kis gyermekeid. Maga is idős Pék Ferenc uram és nénémasszony, egyetlen támasz nélkül maradtak öregségükre. Miért nem mondják meg a többi embereknek: ki ne menyetek abba a mese világba, míg egy falat kenyér és egy pipa dohány akad itthon.

Mig a földmivesek keresete pang addig az ipar és kereskedelem fölvirággzott nálunk. Minden földmives iparost, vagy kereskedőt akar

nevelni a fiaiból, a leányokból pedig varrókisasszonyt. Az a cél, hogy urak legyenek. Aztán mikor kitanulták a mesterséget, világot próbálni járnak — gyalog az országon. Egyik házból ki, a másikba be ilyenformán sokat tanulnak — annyit, hogy a szegény ember pokolban is csak szegény ember marad. Ember korukban látják be, hogy nem boldogulnak az új mesterséggel. Sokan abbahagyják, újra földmivesek lesznek. A dolog persze nehéz mert elszoktak tőle, hát újra próbálkoznak a mesterséggel, ami mégis könnyebb. Azután megint csak abbahagyják, mert megint nem boldogulnak. Ilyenformán aztán némelyik kereskedő aratni jár, a földmives meg kereskedő lesz és viszont.

A korcsmákra nincs panasz. Virágoznak Isten jóvoltából, mint a penész. egész éven át Egy faluban van öt nagy szőlőhegy, borkivétel azonban nincs, mert elfogy, aztán meg van nyolc korcsma Ennek kalapot lehet emelni.

Amint nézem innen a hegytetőről ezt a falut a maga csöndességében, úgy tűnik föl mintha mindenki aludnék benne. Révedező szemeimet körüljáratom rajta. A felső faluvégén akadt meg a szemem egy házon, Valamikor kaszinó volt. Szinpad is volt benne. Petőfi Sándor is játszott ott vándorszínész korában, mikor erre járt. Ma ezt az épületet is cselédek lakják Amott felebb a „sárga kastély“

A híres Balogh nemzetség kuriája volt, de kipusztult belőle a család. Az ember agyonlőtte magát, a „szép asszony“ Pestre költözött a gyerekekkel, ahol azok is már-már befeleludnak a mocsárba. Most a sárga kastélyt bérlő birja, a Lorsi Armin. . . Ha még felebb tet kintek, ott látom a postahivalt. Egy tisztas ósz ember benne a postamester. Valamikor az is jobb napokat látott. Két pusztája, uradalma volt! Ma örül, ha meggönynyedhet az íróasztala mellett havi néhány forintért, nyolcvan éves korában. . . Hát a Sáros Miklós hova lett? Akinek szintén uradalma, pusztája volt? Most az ország-uton méri a kavicsalmokat, mert utbiztoszá degradálódott. S még szerencse, hogy az is lehetett, legalább veszett fejszének nyele megkerült.

Ha még tovább nézném, találnék több ilyen változatosságot is, de nem birom nézni tovább. Ki hitte volna az én gyermekkoromban, hogy így átalakul az én falum? Hova tűntek el azok a gógócs, nemzetes, tekintetes és nagyszagos uraimék, akik valamikor atyáuristeneknek hitték itt magukat?

Van valami azért, ami jóleső érzéssel tölti el lelkemet s ez az, hogy én csak látogatóba járok haza. Dehogyn tudnánk én itt maradni dehogyn! Valahányszor végignéznék a falum, mindanyiszor elborulna a lelkem. Jobb nekem idegenben. Lemegyek a hegytetőről a völgy-

Február 18. Cipész munkások nagy jelmezbőlja a Saüts-féle vendéglőben.
 Február 18. Székesfehérvári saabómunkások táncmulatsága. Latzkovitsnál.
 Február 19. Balvárosi katólikus: kör-tesztélye. Szent István-terem.

— Egy család öröme. Luttor Ferenc helybeli lakatosmestert nagy öröm érte. Derék, jó fiukat nevelt a hazának, közülrük az egyik Luttor József dr. a katonarvosokat képző bécsi intézet hallgatója, másik fia Luttor Ferenc dr. veszpréme gyházmegyéi pap, nemcsak családjának, de a veszprémi egyházmegyének is büszkesége, a napokban utazik el Rómába, ahol régészeti tanulmányokkal foglalkozik, — hogy ismereteit később magyar hazája és egyháza javára értékesítse. Luttor Ferenc dr. eddig a Veszprémi Hírlap szerkesztője volt.

— A vakok hangversenyére jegyek Krausz Veronánál kaphatók.

— Az új városháza. A székesfehérvári mérnökegyesület a mai napon adta át a polgármesternek az új városháza tervéről való szakvéleményét. Az egyesület a terveket nagyjában helyesnek találja, csupán a költségvetés egyes tételeit kifogásolja.

— Államsegély. A földmívelési miniszter SzeréglYES közsegnek 1000 korona államsegélyt utalványozott községi istálló építésére.

— A városi színházi bizottság f. hó 18-án délelőtt 11 órakor ülést tartott dr. Saára Gyula polgármester elnöklétével. Elsősorban Fekete

be, vissza az emberek közé. Ha közüjük keveredem, talán én is közömbösen nézem a megváltozott dolgokat.

Amott már látom is, amint valaki intget. Az unokabátyám.

— Gyere csak, gyere! — kiáltja felém — már régen kereslek. A feleséged mondta, hogy itt vagy: Menjünk a pincébe egy pohár borra. Termett ám öleg.

Miközben ballagunk a pince felé, folyton beszédel tart:

— Hoztam egy kis falatozni valót is. Előbb vágta le az ánygod. Majd könnyebben csuszik a bor. Nálátok ugys drága abban a fene nagy városban, mert még a szuszogásért is fizettek. Azért mondom hát, ha itthon vagy, érezd jól magad az ebadta

Közben kinyillik a nagy pinceajtó. Miután letelepedünk, szívjuk a hordó vérért. Aztán benn tovább foly a beszéd.

— Áll-e még a magyar kiráj? — kérdezi — miközben pipára gyujt. Más ember talán azt gondolná, hogy Ferenc József királyunk irányában érdeklődik. Dehogy. Azt a „Magyar király“-t kérdezi, amelyikben minden este muzsikálnak. Szálloda ez, még pedig régi, öreg.

— Azért kérdezem, — mondja tovább — mert abban a korcsmában én is mulattam valamikor. Ugy hozta a cigány csakugy rottyogott. Még most is eszemben van, amit muzsikáltak.

Géza mozi vállalkozó kérelmét tárgyalták. Fekete ugyanis, miként már megírtuk, kérvényt adott be a városhoz aziránt, hogy a színházat mozielőadások céljaira bérbé kapja. A bizottság a kérvényt visszaadta. Fekete Géának, hogy jelölje meg benne részletesen, mely hónapokban, hány előadásra kéri. — Hidvégi Ernő egy staggione szintársulat igazgatója 15 előadásra kért engedélyt. Kérelmét a színházi bizottság majd csak akkor fogja tárgyalni, ha aktuális lesz, mert hisz most még ugys jóideig a székesfehérvári szintársulat játszik nálunk. — Tűzbiztonsági szempontból vesznek a színház számára 3 Minimax lokalizáló. Egy nagy szinpadi szőnyeget is szereznek be, de arra árajánlatokat kérnek. Végül elhatározta a bizottság, hogy a színházba bevezetési a telefont. Ez nagyon helyénvaló is.

— Bezárt iskolák. Az alsóti iskolákat torokgyík miatt bezáratta az alispán.

— Községi választás. Folyó hó 17-én volt az adonyi előjáróság megválasztása. Bíró lett: Köller Ádám, törvénybíró: Domonyik Gy. pénztárnok: Tischner József, közgyám: Schmidt János. A választás egyhangú volt.

— Székesfehérvári Hitelszövetkezet városunk Fábán és Sebestén napjára eső fogadalmi ünnepére való tekintettel hivatalos oráit e héten szombat helyett pénteken délelőtt tartja, amit az érdekeltekkel ezuton tudat az igazgatóság.

Aztán a bortól jókedve lévén, hát rákezdí:

Elbujdosott nagy Rákóczy,
 Bujdosik a Kossuth is.
 Lesnek rája a katonák
 Még az országoton.
 Jaj Istenem mi lesz velünk.
 Mindenki csak mi ellenünk . . .
 It az orosz, ott az osztrák,
 Szegény, szegény Magyarország.

Mikor abbanhagyta, elővette zsebkendőjét s a szeméihez nyomogatta. Aztán szolt:

— Tudod öcsém, olyan szépen azóta, de talán még azelőtt se muzsikáltak. Sirtunk, tudod, mint a gyerekek. Nem maradt ott száraz szem egy se. Még a pincérek is sirtak.

Aztán hozzá tette:

— Csak még egyszer szeretném hallani azt a nótát, azoktól cigányoktól!

— Mert öcsém minálunk nem hallani semmit. Mindenki el van foglalva a maga bajával, nem akar, vagy nem tud érdeklődni semmi iránt. Pedig a vérünk most is vér, a becsületünk most is becsület, a szeretetünk most is szeretet, csak azt nem tudjuk, mi a fenét csináljunk vele.

I.ám, lám, hát nem alszik a falu. Csak szundikál. — Tiszteletes uram, tanító uraim és még egy néhány tekintetes uram; miért nem rázzák fel őket! En azt hiszem, néha hallgatnának a jó szóra is.

Pálfi István,
 fehérvári csendőrormester.

— Tűz a vásártéren. Folyó hó 17-én este 11 órakor tűz volt a helybeli Vásártéren. Berger Sándor laskasütő laskagyárában a kemence teteje kiégett s a felszabadult szikrák felgyújtották a kemence felett levő laskarakart. A gyorsan megérkezett tűzoltók hamarosan elnyomták a tüzet. A kár még ismeretlen.

Fogak Kovács Dezső műfogászati termében Székesfehérvár (Rózsa-u. 5 sz. a. e. mellett Zirci templommal szemben).

— Veszedelmes ember tartózkodik most az ügyesség börtönében. Kis András nádassládányi lakost négy esztenedeje a székesfehérvári esküdtbírósa ggyilkosságért 7 évi fegyházra ítélte. Ebből 4 évet ki is töltött Vácott, honnan mint jó viseletű rabot május 14-én feltételen szabadlábra helyezték. Kis András nem javult. Házasrtos, kötekedő embernek ismerte mindenki, ki állandóan a korcsmában tartózkodott. Folyó hó 15-én este a korcsmában nyitott késsel rátámadt Nemes Antal ugyancsak ladányi lakosra. Szerencsére épen a korcsma előtti ment el a csendőrormester, ki a zajra belépett és kérdőre vonta Kist. A szabadságot rab most az örmesterre támadt, ki azonban lefegyverezte és letartóztatta. Büntetésének kitöltése után a hátralévő 3 évi fegyházat is le kell ülnie.

— Egy család szomorúsága. Luttor Ferenc helybeli lakatos mester családját mély szomorúság érte. Egyik fia, Luttor Sándor, akinek ismeretei régóta feltűntek már, ma annyira idegessé vált, hogy be kellett szállítani a Szent-György kórházba. A fiatalember összejárta már a félvilágot. Néhány évvel ezelőtt hosszabb időt töltött el Kalkuttában. Járt Afrikában. A mult éveken mint mechanikus Párisban járt tanfolyamot hallgatni, ahonnan lapunknak is több érdekes közleményt küldött. Nemrégiben hazajött és itthon akart existenciát keresni magának. Mindent reformálni akart. A rendőrség újjászervezésére tervet dolgozott ki. Nálunk a szerkesztőségben a kiadóhivatal akarta reformálni a párisi Matin mintájára. Tanácsokat akart adni a cigánykérdés megoldására, akiket ugy akart megteríteni, hogy papokat kell köztőlök nevelni, akik azután megterítsék a többieket. (Erre mi azt feleltük, hogy éppen jók lenének a szemináriumban, legalább volna, aki a kispapok cókmoáját ellopja.) Napok óta annyira ideges volt, hogy a család orvosa kiállította róla a bizonyítványt, hogy Luttor Sándor ön- és közveszélyes őrlű. A napokban édesanyjának az arcképéből kimesztette annak kezét, az édesapjából pedig a fejét. Aztán képet festett s. azt írta alája: a mormonok apostola. Riffer Géza drnak pedig beígerte, hogy ha hozzányul lelvővi.

A mentők ma 11 órakor há-

lót borítottak a szerencsétlen ember fejére és deszállították a Szent-György kórházba.

— A Jézus Szíve templomról készült levelezőlapok kaplatók: a Kath. Körben, Ker. Fogyasztási Szövetkezetben, özv. Czönerné dohánytözsédjében, Klökner József, Knazovitzky Béla urak üzletében.

Őn okosan teszi, ha hozzászoktatja családtagjait, hogy ruhaszöveteket és posztókat csak Rudbányai posztó kereskedésben szerezzék be.

Piaci árak.

Buza	22:40—22:20 K
Árpa	19:00—18 80 "
Rozs	18:80—18 60 "
Zab	19:00—18:80 "
Kukorica	17:20—
Széna kötött	9:00—
Széna kötetlen	7:20—
Szalma zsúpp	6:40—
" kötött ta-	
" karmány	5:40—5:20 "
alom	4:00—
Burgonya	10:60—
Tüzfia kemény	11:00—
" puha	9:00—
Szén	3:00—
Zsir	1:80—
Sértés 100 kg.-n alul	92—1 80 "
" 100 kg.-n felül	
" 120 ig	1:08—
" 150 kg.-n felül	1:22—1:50 "

Egyesületi hírek.

Keresztény szocialisták gyűlései. Vasárnap f. hó 21-én d. e. 10 órakor az ipari munkások, d. u. 4 órakor a földművesek tartják közgyűléseiket Távirdu-u. 6. sz. a. helyiségükben. **Vezetőség.**

Éjjeli kaland 15 fokos hidegben.

Lapunk egyik barátjával történt a következő nem mindennapi és nem kívánatos eset.

A színházban volt kedden és szélteében-hosszában gyönyörködött a „Nagy diákok“ pompás előadásában.

Amint színház után az orrát az utcára kidugta, egyszerre érezte, hogy pont 15 fok hideggel birkózik s hogy 2 perc mul-

Levágandó!

A

Fejérmegyei Napló

1912. év husvétjára

nagyszámu és igen értékes nyeremény tárgyakból sorsolást rendez.

Mindenki egy-egy sorsjegyet huzhat,

I. 30 ilyen sorsjegyet. (tessek ezt a szelvényt levágni és a szerkesztőségben — Szent István tér 1. — beváltani.)

II. ha a Fejérmegyei Naplónak 5 új előfizetőt szerez és azoknak legalább egy hónapi előfizetési díját beszoállatja.

va piros az orra, mint a libaé, 5 perc mulva pedig kék és zöld, mint a egy Felmayer-gvári kék kötény.

— Brr! brr! s háromszor is brr! — dörmögte mély basszusban, aztán ábrándosan hozzátette: ah, mily jó lesz a jó meleg szobában, a puha dunyha alatt! reggelig meg se mozdulok, hanem csak kolbászról és svártliról álmodozom. Szeretettel szorongatta a kapukulcsot a markában és még gyorsabban szedegette a lábait.

Öt perc mulva otthon volt. Beledugta a kapukulcsot a lyukába s fordított rajta. Pompás! — milyen nagyszerűen fordul a zár, amióta a dísznódlás öröme ezt is megkonegettük. A kapu azonban megbicsakolta magát. Nem akart nyílani.

— Mi ez? — próbálta egyszer, kétszer, tizenkétszer — nem ment. Akkor vette észre, hogy belülről a závárt, magyarul a riglit valaki rátoalta.

— Persze! persze! új cseléd, ma jött faluról, zsindeleznék be a fejét és faggynának meg a tudományát!

Kezdődött a döngetés. Az erős, izmos öklök elkezdtek a dörmögést, az erős, izmos lábak pedig a rugdalást. Szinte nem is esett rosszul a testgyakorlat, a vér gyorsabban mozgott a tagjaiban. Belülről egy mozdulás sücs.

— Borzalom! Nekiált az ablaknak. A két ökle beledagadt az irtózatos munkába, amit végeznie kellett, de majd csak meghallják. Semmi. Az új cseléd, úgy látszik, ki akarta próbálni, hogy, hogy 16 éves korában hogyan alhatik egy leány legeslegmélyebben.

A ház urnője pedig, a ki az udvar felőli szobában aludt, arról nevezetes, hogy nemcsak külsőleg hasonlít a rokokó stílusban épült templomok angyalkáihoz, hanem álmaiban is. Ha öreg ágyut sütogetnek is a fiú körül, neki éjjel hiába szól. Szóval ő is aludta az angyalok álmát. Sőt az egyébkor hűsösen csaholó kutyuska, a Prikulics, is az elvek magaslátára akart emelkedni s ismervén a közmondást, hogy ilyen undok időben még a kutyát se szokás kiinnni ugatni, ő is inkább odabenn maradt a vackán, amelyet elég gondtal kapart össze az este.

A döngetés odakünn azalatt kétszeres erővel folyt. Elmult egy negyedóra, az órák elütöttek a felet, sőt már a tizenkettőt is. — Epen egy órája erőlködöm már, nyögött a derék férfi s aztán minden erejét megfeszítve, megpróbálta, lehetne-e egy fiók földrengéssel berögtönözni az ajtót.

Akkor a szomszédok ablakai nyiladoztak már. Gyengéd fenék és durrogó mennydörgés menykók szálltak a levegőben szerény jókívánságok alakjában.

— Ki az az istentelen! Kibálták a harmadik szomszédból is, aki még ilyen kutyahidegben sem hagyja az embert aladni. Rendőr! merre van a rendőr. Hogy ilyenkor sohase lehet rendőrt találni.

Hősünk csakugyan belátta,

hogy itt nincs más segítség, mást kell próbálni.

Eloldalgot s átment a szomszédba. A kapu véletlenül nyitva volt.

— Pompás! átmaszom a kerítésem, fejbeverem a cselédet és öt perc mulva belemászom az ágyba.

Egy kocsis féle ember azonban, aki úgylátszik, szintén a nagy zajra ébredt fel, észrevette a lassan lopakodó embert s elordította magát

— Tolvaj! zsvány — gyertek, fogjuk meg.

Hősünk örült, hogy hamarosan a kapuhoz ért, amazok pedig örültek, hogy a kutyahidegben nem kell vasvillára kapni és zsványt kergetni.

Elesendesegett minden.

Szenvedő barátunk egyebet gondolt. Elment három utcával hátrább s abba törte a fejét, hogy a kerítéseken keresztül majd csak sikerül valahogyan hazajutnia. Csakugyan meglepő gyorsan ment is a dolog. Már öt méter magas kerítést keresztül bukdácsolt, léceken, lécszögeken, egyéb kerítéstövi apróságokon keresztül vergődött, midőn egy helyen szöges drót állott az útjába. No most! Próbálta innen, próbálta onnan, nem sikerült. Végre le kellett vetni a bundáját meg a kabátját, azokat keresztülhajította a kerítésen, ő maga pedig négykézláb bujt át egy nagyon vékony, nem az ő természetéhez szabott nyíláson. Egy kicsit összevisszakarcolódott meg is tépődött a mellénye stbje körül, de végre keresztüleszszott.

Végre a saját kerítéséhez ért. Hm! itt a nagy baj. Mint eldrelátó férfiú, hosszu, hegyes léceket szögeltetett a kerítésre holmi cirkefogók és nyultolvajok ellen. Azonkívül szögesdrótot is huzatott fölfejük. Itt tehát lehetetlen az átszökellés. Ahol azonban nagy a baj, ott közel az Isten segítségével. A jó Isten egy szép mandulafát növelt a mi jó emberünk kertjében. A mandulafának ágai annyira megnövekedtek, hogy a szomszéd kertbe is jutott belőlük. Ő ugyan sokszor le akarta már vágni ezt az átnyúló ágat az elveszelődő gyümölcsért, de hát most látja, milyen jó, hogy a dolgot el nem hamarkodta. Szépen fölkapaszkodott a fa ágára, a csillagok szende fényénél fölmászott a fa tetejére, a fa tetejéről a másik ágra, a másik ágról a harmadikra s onnan szépen lepattanott magát a kertje rózsái közé. Egy tolakodó karó ugyan csak a nadrágját hasította végig, de denike mégis a saját portájára ért — éjtél után félkettőkor.

A cseléd csodálkozó ábrázattal fogadta:

— Hát be tudott gyünni a tekintetes úr? Merre a fenébe mászhatott át? Én kimentem éjtél után mert nagy zörgetést hallottam, de akkor már senkit nem láttam az utcán.

A jó ember nyelt egy igen nagyot. A keze egy lendülésre készült, a melynek a végén egy pofon csattant volna el. De meggondolta magát. A fölajzott hurok alapján az a pofon akkora lenne, hogy a szegény

cseléd belehalna. Vagy ha nem halna meg, hát a Szent György közkórházba kerülne. Vagy ha nem kerülne a Szent György közkórházba, hát örökre hátra fordítana a portájának és 8 január közepén 15—20 fokos hidegben cseléd nélkül maradna. A mai világban pedig a cselédet meg kell becsülni.

Tehát leeresztette a fölemelt kezét és hallgatott.

Nesztelenül, vigyázva, lábujjhegyen ment be feleségéhez. Az fölébredt rözsás álmaiból, kidörzsölte a szendert szeméből és édesen kérdezte:

— Hány óra?

— Fél kettő.

— Hát te már meg hol voltál? Te... te... stb. Aztán következett egy igen szép előadás a vendéglőről, a kávéházakról, a Csanyi Pista szárazfájáról stb.

Mikor a lélekzet itt-ott kifogyott a jó lélek kebeléből, a szenvedő fél bele-belekapott egy kis magyarázatba, de mindannyiszor letorkolták.

— Csak hallgass! Ismerlek én már, mint a tenyeremet, különösen mikor a karcolásokat látta az ábrázatan.

— Beszélhetsz te nekem. Majd én hiszem el az ilyen meséket.

Barátunk azóta egyre ezt hajtogatja:

— És még azt mondják, hogy páros élet a legszebb a világon. —ik.

Színház.

Szerda, január 17.

A kis gróf. Szalkai direktor szem-melláthatólag az idei szezon slágerének szánta a budapesti Királysínház Martos Rényikészítette kaszadarabját s ha a jelek nem csalnak, az is lesz belőle. Hogy miért? alig tudnánk hamarosan megmondani. Agárdy Guidó gróf (Zilahy), össze akarja házasítani fiát (Káldor) egy amerikai milliomos hölgyvel (Juhos), de előbb a naiv fiút be akarja vezetetni a szerelem iskolájába — egy ripacstársulat primadonnájával (Pataki). A terv tulságosan jól sikerül, mert a próbából igazi szerelem lesz s a kis gróf a papája nagy megbotránkozására feleségül veszi a primadonnát. Az amerikai az öreg grófnak marad s a végén szent lesz a béke. A téma, amint látható, elég léha, ami fölött — operettről lévén szó — nem csodálkozunk, de a kidolgozása ötletes s zenéjének néhány száma határozottan fülbemászó. Rözsí lendületes indulótempóban megirt belépője s a második felvonás tercettje talán a legjobban tetszett.

A számtalanszor ismételt kerin-gőben, melyet szerzője, úgylátszik, a partitúra legsikerültebb részének tart s amellyel a darab két csók-akrobatájának az analomig forszírozott s izlésesnek épen nem mond-

ható produkciót kísér, semmi különös szépséget nem találtunk. E nélkül a negyed tizenkettőig tartó darab az operettnék obligát fél tizenegyre kényelmesen befejeződött volna.

A főszereplők mind jók voltak; különösen Pataki Vilma és Juhos Káldornak a játéka határozottan jobb, mint az éneke. Miklósi, Szántó és maga Szalkai pazar módon viték józú epizódszerepüket. Azt hisszük, ennek a három embernek a józú mókája fogja a kis gróft sok felhához segíteni.

A második felvonás emberkinzó páros táncbetétét Fekete és Rónai járták el sok igyekezettel. A pálmát természetesen a hivatásos táncosnő, Fekete vitte el ez alkalommal. A dekoráció fényes volt (új dolgot is láttunk), de a beállítás gyorsabban mehetett volna. A darabot telt ház nézte végig — úgy láttuk — megelégedéssel.

Műsor:

Péntek: Ártatlan Zsuzsi. (Zóna.) Szombat: Kis gróf.

Apró hirdetések

Sár-utca 16. számú ház, kert és telekkel együtt 1350 □ öl, eladó. Ugyanott egy utcai lakás, istálló s kocsiszinnel, kiadó. Bővebb felvilágosítást Fröschl testvérek adnak.

Jó karban levő 1 db. 4—500 literes több db. 8—9—10—15 hektóliteres avétt hordót keresek megvételre. Almássy János Sörház-tér 3.

Szent-István-utca 17 szám alatti ház eladó. Tudakozódni lehet Ligetsor 2 szám alatt az ügyvédi irodában.

Olvasók, saját készítményeük s legkülönfélebb kivitelben kaphatók a szeminárium templom sekrestyénél. Megrendelésre is készít olvasókat, füzéseket, javításokat elvállal.

Keresek egy jókarban levő olcsó garnitúrát.

Kertekalja-utca 24. számúház és egy buza föld a keresztvest hátr mellett, továbbá egy száraz rét a palotai-ut mentén eladó. Tudakozódni Kertalja-utca 24. szám alatt lehet.

A ráchegy alatt úgy nevezett Fanta-féle csucska föld házhe-lyekké fölmérve ma hereföld: 8 évi kedvezményes fizetési feltételek mellett eladó. Tudakozódni lehet Almássy János sörház-tér 3. szám.

Varrógépjavítások

műhelyünkben gyorsan és szakemberien készíttetnek, SINGER CO. varrógép-részvény-társaság.

Magyarország legnagyobb és legrégibb varrógép-üzlete, Székesfehérvár, Nádor-utca. Tülfényi-ház

LEGZEBB JIREMLÉKEK
HAVRANEK ANTAL
ACD SZOBRAZ ÉS KÖRÁRÁGO TELEPEN
SZ FEHÉRVAR FELSŐ VÁROS
TERVEK INGYEN TELEFON 125

Ha eladni

vagy venni-valója

van

az apróhirdetések közt

tegye közzé!

Nyomatott sz Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.